

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 15C/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519202901
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michala Bašticová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2020:1519202901.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Michalou Bašticovou, v spore žalobcu: Rozhlas a televízia Slovenska, IČO: 47 232 480, so sídlom Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, proti žalovanému: A. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, XXX XX N., zastúpeného: JUDr. Ľubomírom Fajtákom, nar. 17.05.1951, trvale bytom Košická 20, 821 08 Bratislava, o zaplatenie 522,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 149,93 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Súd žalobu v časti o zaplatenie 17 eur z a m i e t a .
- III. Konanie v časti o zaplatenie 357,28 eur z a s t a v u j e .
- IV. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 01.07.2019 proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy vo výške 522,76 eur pozostávajúcej z dlžnej istiny 505,76 eur, pokuty 17 eur a poštových nákladov 1,45 eur, a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný je zo zákona platiteľom úhrady za služby verejnosti podľa § 3 písm. a) zákona č. 340/2012 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska (ďalej len „ZoRTVS“) vo výške 4,64 eur mesačne podľa § 6 ods. 1 a žalobca je verejnoprávna inštitúcia zriadená na základe zákona č. 532/2010 Z. z. o Rozhlase a televízii Slovenska. Kontrolou úhrad v zmysle § 8 ZoRTVS žalobca zistil, že žalovaný nezaplatil úhradu v zmysle ZoRTVS za obdobie XX.XX.XXXX - XX.XX.XXXX. Písomnou výzvou zo dňa XX.XX.XXXX žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie omeškanej úhrady, ktorú žalovaný nezaplatil ani v lehote 30 dní od doručenia výzvy, a preto je v zmysle § 10 ods. 3 ZoRTVS povinný zaplatiť aj pokutu. Dlž žalovaného predstavuje sumu v celkovej výške 522,76 eur pozostávajúcu zo 109 nezaplatených mesačných predpisov v období od XX.XX.XXXX - XX.XX.XXXX vo výške 505,76 eur, pokuty vo výške 17 eur a poštových nákladov vo výške 1,45 eur.

2. Žalovaný proti vydanému platobnému rozkazu č. k. 15C 34/2019 - 13 zo dňa 10.07.2019 podal včas odôvodnený odpor, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s uloženou povinnosťou zaplatiť peňažnú sumu uvedenú v platobnom rozkaze, keďže uvedený nárok nemá vecný a právny základ. Podľa žalobcu mal písomne oznámiť vznik nároku platiť úhradu len za jedno odborné miesto podľa § 6 ods. 1 ZoRTVS, čo však namieta z dôvodu, že sa na neho uvedené ustanovenie nevzťahovalo, keďže nehnuteľnosť

(byť na ul. V. A. 9 v N. S.) nadobudol počas účinnosti predchádzajúceho zákona č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom (ďalej len „predchádzajúci zákon“). Tento predchádzajúci zákon vo svojom ust. § 9 ods. 6 neukladá povinnosť písomne oznámiť vyberateľovi úhrady, za ktoré odberné miesto platí koncesionársky poplatok. Podľa tohto ustanovenia je takáto povinnosť splnená, aj keď sa vykoná na mieste pre to určené, teda prostredníctvom návštevy Pracoviska pre styk s verejnosťou RTVS, čo urobil v zákonnej lehote po nadobudnutí nehnuteľnosti v N. S.. Zastáva preto právny názor, že si svoju povinnosť splnil a to aj v kontexte s prechodnými ustanoveniami ZoRTVS a preto už v ďalšom nebol povinný deklarovať túto skutočnosť k XX.XX.XXXX. Takto je podľa neho koncipované ust. § 12 ZoRTVS a nemôže zakladať nárok žalobcu na zaplatenie údajnej pohľadávky vrátane príslušných sankcií. Na tomto základe si žalobca doteraz voči nemu neuplatňoval nárok na platenie koncesionárskych poplatkov za odberné miesto v N. S.. Od XX.XX.XXXX platí pravidelne mesačne koncesionársky poplatok na odbernom mieste na ul. A. B. XX v N. v súlade s § 6 ods. 1 predchádzajúceho zákona a § 6 ods. 1 ZoRTVS len za jedno odberné miesto nahlásené v zákonom stanovenej lehote po nadobudnutí nehnuteľnosti v N. S.. Zároveň uplatnil námietku premlčania pohľadávky podľa § 101 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Pokiaľ ide nároky súvisiace s vymáhaním pohľadávky, ako aj trovy konania, namietal, že samotný spor zapríčinil žalobca, ktorý sa nesnažil vo veci dosiahnuť zmier, keďže neodpovedal na jeho písomne zaslané stanovisko zo dňa XX.XX.XXXX a bez písomnej odpovede podal žalobu. Žiadal, aby súd zrušil platobný rozkaz v celom rozsahu.

3. Žalobca v replike poukázal na § 9 ods. 6 písm. a) predchádzajúceho zákona ako aj na § 10 ods. 2 a 5 a § 12 ods. 4 prechodných ustanovení ZoRTVS. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného zobral žalobu v časti o zaplatenie 357,28 eur späť s tým, že naďalej sa domáhal zaplatenia istiny vo výške 148,48 eur za obdobie 06/2016 - 01/2019, pokuty vo výške 17 eur, poštových nákladov vo výške 1,45 eur a náhrady trov konania.

4. Žalovaný v duplike namietal skutočnosť, že sa žalobca domáha peňažného plnenia na základe § 9 ods. 6 písm. c) v nadväznosti na § 6 ods. 2 ZoRTVS, nakoľko ZoRTVS sa na neho nevzťahuje, keďže nehnuteľnosť v N. S. nadobudol v roku XXXX za účinnosti predchádzajúceho zákona. Poukázal na to, že predchádzajúci zákon v § 9 ods. 6 neukladal povinnosť oznámiť písomne vyberateľovi úhrady, za ktoré odberné miesto platí koncesionársky poplatok, ako je tomu podľa novej úpravy ZoRTVS z roku 2012. Podľa jeho názoru je táto povinnosť splnená, aj keď sa vykoná na mieste pre to určené, teda prostredníctvom návštevy pracoviska pre styk s verejnosťou RTVS, čo urobil v zákonnej lehote po nadobudnutí nehnuteľnosti v N. S.. Od XX.XX.XXXX platí koncesionárske poplatky na odbernom mieste v Bratislave, teda len za jedno odberné miesto nahlásené po nadobudnutí nehnuteľnosti v N. S.. Z toho dôvodu namietol aj použitie ust. § 12 ods. 4 ZoRTVS ako základ nároku žalobcu. Opätovne vzniesol námietku premlčania a teda namietol výšku pohľadávky, keďže žalobca uspokojivo nevysvetlil počítanie lehôt na uplatnenie svojho nároku. Pokiaľ ide o trovy konania zdôraznil, že spor zapríčinil žalobca, ktorý sa nesnažil vo veci dosiahnuť zmier, keďže neodpovedal na jeho písomnú žiadosť zo dňa XX.XX.XXXX. Preto trovy konania si musí žalobca znášať zo svojho, a to aj z dôvodu, že si súdnou cestou uplatňoval zjavne premlčané pohľadávky, hoci si toho musel byť vedomý. Žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu a zaviazat žalobcu na náhradu trov konania.

5. Súd na prejednanie predmetného sporu nariadil pojednávanie na deň 06.10.2020, na ktoré sa nedostavil žalobca, pričom svoju neúčast' vopred ospravedlnil z hľadiska hospodárnosti konania a žiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti.

6. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise, a to: výzvou na zaplatenie nedoplatku zo dňa XX.XX.XXXX spolu s doručenkou, prehľadom predpisov a platieb, žiadosťou o výnimku z vymáhania dlžnej sumy zo dňa XX.XX.XXXX spolu s doručenkou, potvrdeniami o úhradách, a ostatnými listinami tvoriacimi obsah súdneho spisu, a zistil nasledovný skutkový stav.

7. Predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 522,76 eur, ktoré žalobca požadoval titulom dlžných úhrad za služby verejnosti poskytované RTVS v oblasti rozhlasového a televízneho vysielania, pokuty za nezaplatenie dlžnej sumy v stanovenej lehote a náhrady poštových nákladov.

8. Žalovaný nadobudol nehnuteľnosť v N. S. v roku XXXX, kedy platil predchádzajúci zákon, ktorý v § 6 ods. 1 uvádzal, že pokiaľ má platiteľ platiť za viac odberných miest elektrickej energie, je povinný platiť koncesionárke poplatky len za jeden odber. Žalovaný mal vo vlastníctve aj nehnuteľnosť v N. od roku XXXX a preto aj naďalej platil koncesionárske poplatky len za toto odberné miesto v súlade s tým, že ak má platiteľ viac odberných miest, platí len za jeden odber.

9. Z výzvy na zaplatenie nedoplatku mal súd za preukázané, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku vo výške 507,21 eur za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX a upozornil ho, že v prípade ak nedoplatok neuhradí v plnej výške, bude ho vymáhať súdnou cestou spolu s pokutou vo výške 17 eur.

10. Z prehľadu predpisov a platieb je zrejmé, že žalobca eviduje nezaplatenie úhrad za obdobie od XX/XXXX do XX/XXXX.

11. Zo žiadosti o výnimku z vymáhania dlžnej sumy zo dňa XX.XX.XXXX je zrejmé, že žalovaný sa pokúsil o riešenie vzniknutej situácie listom štatutárnemu zástupcovi žalobcu, v ktorom ho informoval o tom, že po tom, čo nadobudol v roku 2009 byt v N. S. si splnil oznamovaciu povinnosť voči žalobcovi, kde uviedol, že koncesionárske poplatky už platí na inom odbernom mieste v N. a tým pádom by mal platiť len za jedno odberné miesto v mieste trvalého bydliska, teda v N.. Týmto považoval vec za vyriešenú, nedostával za nehnuteľnosť v N. S. žiadne upomienky až kým si neprevzal výzvu na zaplatenie nedoplatku dňa XX.XX.XXXX. Následne mu na pracovisku žalobcu oznámili, že neevidujú jeho oznámenie o vzniku nároku platiť len za jedno odberné miesto. Za nefér považuje, že mu žalobca napriek uvedeným okolnostiam, kedy si skutočne nebol 9 rokov vedomý, že ho evidujú ako neplatiča, vyrubil nedoplatok, pričom tento ako majetkové právo podlieha premlčaniu v 3 - ročnej premlčacej dobe.

12. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. Súd vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v podaní doručenom súdu dňa 27.08.2019, t. j. predtým, než sa začalo pojednávanie, na základe vnesenej námietky premlčania zo strany žalovaného, konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 357,28 eur zastavil.

16. Podľa § 6 ods. 1 predchádzajúceho zákona, platiteľ podľa § 3 písm. a) platí úhradu 140 Sk za každý aj začatý kalendárny mesiac. Platiteľ podľa § 3 písm. a), ktorý je koncovým odberateľom elektriny vo viacerých odberných miestach, platí úhradu len za jedno odberné miesto.

17. Podľa § 9 ods. 6 písm. a) predchádzajúceho zákona, platiteľ je povinný písomne oznámiť vyberateľovi úhrady do 30 dní vznik, zmenu alebo zánik povinnosti platiť úhradu.

18. Podľa § 12 ods. 4 ZoRTVS (prechodné ustanovenia), platiteľ podľa § 3 písm. a) zákona č. 68/2008 Z. z. o úhrade za služby verejnosti poskytované Slovenskou televíziou a Slovenským rozhlasom a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý je evidovaný dodávateľom elektriny v evidencii odberateľov elektriny v domácnosti vo viacerých odberných miestach a k 31. decembru 2012 mal nárok platiť úhradu len za jedno odberné miesto a ktorý neoznámil a nepreukázal vyberateľovi úhrady skutočnosti zakladajúce vznik tohto nároku, sa považuje za platiteľa podľa § 3 písm. a), ktorý má nárok na platenie úhrady len za jedno odberné miesto podľa § 6 ods. 1, ak vznik tejto skutočnosti oznámi a preukáže vyberateľovi úhrady v lehote do 31. marca 2013.

19. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či žalovanému vznikla povinnosť platiť za odberné miesto v N. S. popri tom, že uhrádzal koncesionárske poplatky za odberné miesto v N.. V zmysle § 9 ods. 6 písm. a) predchádzajúceho zákona, teda zákona platného v čase nadobudnutia nehnuteľností, bol žalovaný ako platiteľ povinný písomne oznámiť žalobcovi ako vyberateľovi poplatku, že je koncovým

odberateľom elektriny vo viacerých odberných miestach, v dôsledku čoho v zmysle zákona má platiť úhradu len za jedno odberné miesto. Žalovaný tvrdil, že si túto povinnosť splnil osobnou návštevou kontaktného miesta žalobcu v O. doline a príslušnej pracovníčke tieto informácie nahlásil a mal za to, že ich týmto spôsobom má žalobca zaevidované. Žalobca však túto skutočnosť nepotvrdil, naopak zotrval na svojom tvrdení, že žalovaný informáciu o existencii viacnásobného odberu vzťahujúceho sa k tej istej osobe - žalovanému žalobcovi v súlade so zákonom (§ 9 ods. 6 písm. a) predchádzajúceho zákona ako aj § 12 ods. 4 ZoRTVS) neoznámil, túto povinnosť si nesplnil, a preto nebol s poukazom na znenie prechodného ustanovenia § 12 ods. 4 ZoRTVS považovaný za platiteľa, ktorý má nárok na platenie úhrady len za jedno odberné miesto.

20. Súd s prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia a dôkaznú situáciu dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal splnenie si svojej písomnej oznamovacej povinnosti voči žalobcovi, resp. ocitol sa v dôkaznej núde a skutočnosť, že informáciu o vzniku nároku platiť úhradu len za jedno odberné miesto kvôli viacnásobnému odberu osobne nahlásil na pracovisku žalobcu pre styk s verejnosťou, nevedel preukázať, nakoľko od tej doby uplynul značný časový odstup a zodpovedná pracovníčka mu v tej dobe o tomto oznámení nevydala žiadne potvrdenie.

21. Keďže sa žalovanému nepodarilo preukázať, že mu vznikol nárok platiť len za jedno odberné miesto, súd musel konštatovať, že nárok žalobcu na zaplatenie mesačných úhrad vo výške 4,64 eur odo dňa podania žaloby do konca mesiaca január 2019 (celkom 31 mesiacov) je dôvodný, preto rozhodol tak, že žalobe v tejto časti vyhovel. Súd len pripomína, že premlčanie vyjadruje záujem spoločnosti na tom, aby boli dlhy vymáhané len v rozumnom čase, pretože s odstupom času sa prehľbuje dôkazná núdza a vôbec vedomosť o dlžobe.

22. V súlade s vymáhaním dlžných úhrad vznikli žalobcovi náklady na poštové služby vo výške 1,45 eur, čo žalobca preukázal kópiou doručky k výzve zo dňa XX.XX.XXXX, preto súd tento nárok žalobcu vyhodnotil tiež ako dôvodný.

23. Podľa § 10 ods. 2 a 3 ZoRTVS, ak vyberateľ úhrady zistí, že platiteľ je v omeškanií so zaplatením úhrady, je povinný ho písomne vyzvať do 60 dní od zistenia tejto skutočnosti na zaplatenie tejto úhrady a na zaplatenie poštových sadziieb súvisiacich s odoslaním výzvy na zaplatenie úhrady. (3) Ak platiteľ podľa § 3 písm. a) nezaplatí úhradu a poštové sadzby v lehote do 30 dní od doručenia výzvy podľa odseku 2, platiteľ je povinný zaplatiť vyberateľovi úhrady aj pokutu 17 eur.

24. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie pokuty vo výške 17 eur, tento súd vyhodnotil ako nedôvodný. S poukazom na § 10 ods. 3 ZoRTVS, ako aj na výzvu na zaplatenie nedoplatku zo dňa 10.01.2019, v ktorej žalobca vyzýval žalovaného na úhradu nedoplatku od 01.01.2010 do 31.01.2019 vo výške 507,21 eur s tým, že ak dlžnú čiastku neuhradí v plnej výške, uplatní si žalobca aj pokutu, súd dospel k záveru, že žalovaný nemohol uhradiť dlžnú čiastku v plnej výške, nakoľko táto čiastka bola z väčšej časti premlčaná a nebola tak vymáhateľná. Zároveň súd poukazuje na vôľu žalovaného vyriešiť spornú vec mimosúdnou cestou, keď v nadväznosti na doručenie výzvy na zaplatenie dlhu adresoval dňa 27.02.2019 generálnemu riaditeľovi RTVS žiadosť o výnimku z vymáhania dlžnej sumy, v ktorej opísal celú vzniknutú situáciu s tým, že si svoju oznamovaciu povinnosť osobne na príslušnom pracovisku RTVS splnil, nemá však o tom dôkaz a celých 9 rokov si nebol vôbec vedomý toho, že ho žalobca eviduje ako neplatiča, keď ho ani raz neupozornil, a zároveň vzniesol námietku premlčania. Na túto žiadosť, ako uviedol žalovaný na pojednávaní, nedostal od žalobcu žiadnu odpoveď; tá prišla až v podobe doručenia žaloby a platobného rozkazu. Žalobca túto skutočnosť nijako nepoprel ani nevysvetlil, preto súd nemohol priznať žalobcovi nárok na zaplatenie pokuty, nakoľko žalovaný ako platiteľ nemohol uhradiť dlžnú sumu uvedenú vo výzve v plnej výške, keďže bola z väčšej časti premlčaná. Z uvedeného dôvodu nárok žalobcu v tejto časti zamietol, nakoľko neboli splnené predpoklady na jeho priznanie.

25. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Vzhľadom na to, že žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 522,76 eur a súd jeho žalobe vyhovel iba v časti zaplatenia sumy 149,93 eur, je nepochybné, že úspešnejší v konaní bol žalovaný. Z rozhodnutia ÚS SR sp. zn. III. ÚS 439/2018 28.11.2018 vyplýva, že ak sťažovateľ ako iniciátor sporu vedel, resp. uplatnil proti žalovanej premlčaný nárok, počítal i s možnou procesnou obranou v podobe vzniesenia námietky premlčania zo strany žalovanej, a teda aj s prípadným neúspechom v tejto časti. Ak toto riziko podstúpil (uvedomujúc si oslabenie svojho práva), spravodlivo nesie zodpovednosť za zavinenie

zastavenia konania v tejto časti. V časti o zaplatenie sumy 357,28 eur, v ktorej žalobca vzal žalobu späť v dôsledku úspešne vznesenej námietky premlčania, súd na účely rozhodovania o trovách konania dospel k záveru, že z procesného hľadiska v tejto časti zastavenie konania zaviniť žalobca a preto bol na účely rozhodnutia o trovách celého konania v tejto časti neúspešný. Žalobca mal preto v konaní celkový úspech 28,7 % (149,93 eur / 522,76 eur x 100 %) a žalovaný mal celkový úspech 71,3 % (100 % - úspech žalobcu 28,7 %). Úspešnejší tak bol v konaní žalovaný, ktorého miera úspechu v spore je 42,6 % (71,3 % - 28,7 %). Žalovanému podľa miery jeho úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania, avšak pretože žalovanému zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplyvajú, súd mu ich náhradu s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania nepriznal (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo 14/2018).

Poučenie:

Odvolať môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP)

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 2 veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z.)